

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

15-02-2000

15-02-2000

Inhoud

Sommaire

Dinsdag 15 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 122

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de looneisen in de non-profit sector" (nr. 947) 5

sprekers : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de werkgelegenheid in de non-profitsector" (nr. 948) 6

sprekers : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Paul Timmermans en Jean-Jacques Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de Europese richtlijn met betrekking tot de detachering van werknemers" (nrs. 951 en 1035) 7

sprekers : **Paul Timmermans, Jean-Jacques Viseur, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mardi 15 février 2000

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 122

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les revendications salariales dans le secteur non marchand" (n° 947) 5

orateurs : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'emploi dans le secteur non marchand" (n° 948) 6

orateurs : **Joos Wauters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Questions orales jointes de MM. Paul Timmermans et Jean-Jacques Viseur à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la directive européenne concernant le détachement de travailleurs" (n°s 951 et 1035) 7

orateurs : **Paul Timmermans, Jean-Jacques Viseur, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
 QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 HA : Handelingen (Integraal Verslag)
 BV : Beknopt Verslag
 PLEN : Plenumvergadering
 COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
 QRVA : Questions et Réponses écrites
 HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
 CRA : Compte Rendu Analytique
 PLEN : Séance plénière
 COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Guy D'haeseleer en mevrouw Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de versoepeling van het schorsingsbeleid van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening" (nrs. 1030 en 1067)

9

sprekers : **Guy D'haeseleer, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Guy D'haeseleer en Jean-Marc Delizée aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controles van werklozen door de inspecteurs van de RVA in verband met de gezinstoestand" (nrs. 1031 en 1056)

12

sprekers : **Guy D'haeseleer, Jean-Marc Delizée, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de sociale balans" (nr. 1040)

14

sprekers : **Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Samengevoegde mondelinge vragen van de dames Trees Pieters en Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe reglementering inzake de veiligheidscoördinatoren in de bouw" (nrs. 1047 en 1068)

15

sprekers : **Trees Pieters, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Mondelinge vraag van de heer Jan Peeters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe uitsluiting van invalide grensarbeiders uit het compensatiefonds van Belgische grensarbeiders in Nederland" (nr. 1051)

17

sprekers : **Jan Peeters, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Questions orales jointes de M. Guy D'haeseleer et Mme Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'assouplissement de la politique de l'Office national de l'emploi en matière de suspension" (n°s 1030 et 1067)

9

orateurs : **Guy D'haeseleer, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Questions orales jointes de MM. Guy D'haeseleer et Jean-Marc Delizée à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les contrôles effectués par les inspecteurs de l'ONEM en ce qui concerne la situation familiale de chômeurs" (n°s 1031 et 1056)

12

orateurs : **Guy D'haeseleer, Jean-Marc Delizée, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le bilan social" (n° 1040)

14

orateurs : **Trees Pieters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Questions orales jointes de Mmes Trees Pieters et Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la nouvelle réglementation applicable aux coordinateurs de sécurité dans le secteur de la construction" (n°s 1047 et 1068)

15

orateurs : **Trees Pieters, Kathleen van der Hooft, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Question orale de M. Jan Peeters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la nouvelle exclusion de travailleurs frontaliers invalides du fonds de compensation de travailleurs frontaliers belges aux Pays-Bas" (n° 1051)

17

orateurs : **Jan Peeters, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 15 FÉVRIER 2000

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 15 FEBRUARI 2000

De vergadering wordt geopend om 16.30 uur door de heer **Jean-Marc Delizée**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 16.30 heures par M. **Jean-Marc Delizée**, président.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de looneisen in de non-profit sector" (nr. 947)

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les revendications salariales dans le secteur non marchand" (n° 947)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, naast de dringende vraag naar bijkomende werkgelegenheid, stellen de werknemers duidelijk dat in alle sectoren eenzelfde loon voor eenzelfde functie zou moeten gelden. Zij willen harmonisatie.

Daarnaast vragen zij een loonsverhoging voor alle werknemers. Uiteraard vereist zulks in de eerste plaats overheidsengagementen om tot CAO's te komen in de paritaire comités.

Mevrouw de minister, welk is uw standpunt omtrent de looneisen ? Welke maatregelen zullen terzake worden genomen en binnen welke termijn ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, M. Wauters a été bref et je vais essayer d'agir de la même manière pour lui rappeler que nous avons entamé une négociation très large avec le front commun syndical et que, comme d'habitude, il s'agit d'une négociation qui tente d'avancer des positions sur l'ensemble des propositions. Elle doit donc faire l'objet de conclusions générales avant d'être portée à la connaissance de l'extérieur.

Autrement dit, comme il n'y a d'accord sur rien tant qu'il n'y a pas d'accord sur tout, il est vraiment difficile de dire où nous avons déjà pu avancer et où ce n'est pas le cas.

A l'heure actuelle, je puis vous confirmer que, sur le plan de la revalorisation, tant l'augmentation des salaires de 3% que les augmentations barémiques ont un coût budgétaire important : 6 milliards pour chaque opération, soit 12 milliards pour les deux revendications. Nous parlons donc de moyens budgétaires extrêmement importants.

Où en sommes-nous ? Dans le cadre de la discussion avec les partenaires sociaux, quatre groupes ont été constitués dans le cadre d'un accord avec mes collègues Magda Aelvoet, ministre de la Santé publique, et Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales. Les conclusions des quatre groupes devraient être dessinées vers la mi-février, c'est-à-dire dans les jours prochains, et mises sur la table pour la fin de ce mois.

Il s'agira d'un ensemble de propositions dont il conviendra encore d'apprécier le coût global pour étudier la possibilité pour le gouvernement, dans le cadre de l'ajustement budgétaire et dans le cadre du budget 2000, d'en supporter le coût ou un étalement au cours de la législature. En effet, nous avons dit d'emblée aux partenaires sociaux que nous n'entamions des discussions que dans le cadre d'un plan pluriannuel qui devrait couvrir la législature.

Qu'acceptons-nous et que n'acceptons-nous pas ? Quels délais ? Quel programme pluriannuel ? Tout cela est encore en négociation et il m'est difficile de m'aventurer à vous donner des réponses qui saucissonneraient le débat sans refléter l'état général de la négociation. Autrement dit, votre question est peut-être prématurée.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister kan ik afleiden dat zij de harmonisatie en de bijkomende loonsverhoging aanvaardt en dat is belangrijk.

Voorts meen ik ook te hebben begrepen, mevrouw de minister, dat u terzake, ondanks de hoge kostprijs, een timing wil bepalen en in dat verband dacht u aan de begrotingscontrole en aan de begroting voor volgend jaar.

Joos Wauters

Terzake werd niets uitgetrokken in de vorige begroting, maar ik blijf erop aandringen dat dit jaar wel degelijk wordt ingegaan op de vragen van de vakorganisaties en dat de eerste stappen worden gezet om deze situatie te regulariseren. Wil men het eens zijn omtrent collectieve arbeidsovereenkomsten, dan moeten er engagementen worden aangegaan en de subsidiërende overheid is in dat verband de belangrijke derde partner die het moet mogelijk maken dergelijke arbeidsovereenkomsten te sluiten.

Hoe dan ook, ik blijf het dossier van dichtbij volgen en ik verwacht kordate antwoorden van de regering.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de werkgelegenheid in de non-profitsector" (nr. 948)

Question orale de M. Joos Wauters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'emploi dans le secteur non marchand" (n° 948)

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de werkgelegenheid, de arbeidsbelasting en de grote stress zijn de grote pijnpunten in de non-profitsector. Het personeel moet te allen tijde ter beschikking zijn en komt handen te kort. Daarom is een van de voornaamste eisen die op tafel liggen dat hieraan moet worden tegemoetgekomen. De vorige regering heeft de sociale Maribel ingevoerd, waarbij een loonlastenverlaging volledig moet worden omgezet in bijkomende tewerkstelling. Deze maatregel heeft het voordeel dat het rechtstreekse kostenplaatje voor de departementen Volksgezondheid of Sociale Zaken niet oploopt, maar ten laste valt van de sociale zekerheid.

Ik sluit mij aan bij deze maatregel omdat het terugverdieneffect heel groot is. Als men een lastenverlaging omzet in tewerkstelling zijn de kosten gering. De liberalen hebben gesproken over een terugverdieneffect van 90%. In de privé-sector kan dat niet, maar hier is dat wel het geval.

Bij de regeringsverklaring werd hiervoor 3 miljard frank ingeschreven. Anderhalf miljard frank zal in juni ter beschikking worden gesteld. Wij hebben wat discussie gehad over de hoogte van het bedrag maar het zal alleszins soelaas bieden. Ik pleit ervoor dat een bijkomende inspanning wordt gedaan om de sociale Maribel te verhogen, zodat de tewerkstelling kan toenemen. Men kan dat op verscheidene manieren doen. We weten dat deze sector bijna 50% deeltijds werkenden telt. Als men de deeltijdse arbeid met 4 uren zou uitbreiden om tot 24

uren te komen, zou men al tot een enorm bijkomend volume aan arbeid komen. Men zegt dat er een tekort is aan verpleegkundigen, maar door de uitbreiding van de deeltijdse arbeid met 4 uren kan daaraan ten dele worden tegemoetgekomen.

Er zijn momenteel te weinig studenten die de studie van verpleegkundige aanvatten. Dat zal evenwel slechts in 2003 tot uitdrukking komen. Wij hebben dus nog drie jaar de tijd om dat tekort op te vangen. Daarom pleit ik ervoor de vormingsfondsen uit de sociale Maribel aan te wenden voor een doorgedreven opleiding tot verpleegkundigen.

Mijn vragen zijn concreet. Is er overleg geweest met de sociale partners inzake bijkomende tewerkstelling in de non-profitsector ? Op welke data vond het plaats ? Welke waren de resultaten ervan ? Welke bijkomende maatregelen zult u nemen om de sociale Maribel te verhogen ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, d'abord, comme vient de le dire M. Wauters, l'effet retour en termes d'emplois du dispositif Maribel social est particulièrement important dans le cadre du non marchand. En effet, tout investissement a un rapport immédiat à l'emploi et nous sommes en train de travailler avec le secteur pour que les surplus constatés, qui seront versés dans les fonds, puissent eux-mêmes être immédiatement redistribués à l'emploi, fût-ce dans des emplois à durée déterminée pour des tâches exceptionnelles, bien que cela ne corresponde pas tout à fait à la philosophie du Maribel social. En effet, nous voulons absolument que cela puisse conforter l'emploi et la qualité des services rendus dans le non marchand.

Je suis évidemment d'accord avec vous sur l'importance des moyens affectés au Maribel dans le non marchand.

Deuxièmement, nous discutons aussi beaucoup avec le secteur de la qualité de l'emploi. Il ne faudrait pas déstructurer l'emploi parce qu'il y a, pour certains de ceux-ci, des manques sur le marché du travail.

Vous parliez des réinvestissements en termes de formation. Quand nous observons ce qui se passe dans le secteur infirmier - ma collègue Magda Aelvoet travaille actuellement sur l'attractivité de la profession -, pour l'instant, nous ne pouvons pas répondre convenablement à des offres particulièrement importantes dans le secteur infirmier parce qu'il y a des manques en termes d'emploi.

Nous étudions ces secteurs, comme l'aide aux personnes souffrant d'un handicap, l'aide aux enfants, etc., pour chercher à allier l'augmentation en termes quantitatifs et en termes qualitatifs de l'emploi.

Laurette Onkelinx

Troisièmement, nous attendons pour le moment une hausse de 3,7% du volume de l'emploi dans le secteur non marchand, grâce au dispositif, ce qui correspond à quelque 13 500 emplois en vitesse de croisière. Ce n'est pas négligeable.

Mais votre question centrale portait sur la possibilité d'aller plus loin. Là aussi, cette question sera posée à chaque fois, dans le cadre des exercices budgétaires. Ici, en tout cas, nous justifions pleinement le dispositif Maribel qui a cet avantage d'apporter un plus aux citoyens à travers les services que nous rendons grâce à ces emplois et qui a un rapport immédiat à la quantité d'emplois.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de minister, ik vind het goed dat er een aantal maatregelen wordt genomen om de eventueel overblijvende middelen ook aan tewerkstelling te spenderen. Ik stel vast dat men enorme inspanningen heeft geleverd die bijna integraal naar de tewerkstelling zijn gegaan. Dat is belangrijk. Het is echter eveneens positief dat eventuele overschotten ook zullen worden besteed.

Ook ik ben voorstander van het verbeteren van een aantal kwalitatieve aspecten. We gaan nu de goede richting uit. De behoefte aan zorg is groot, evenals de behoefte van de werknemers om enigszins ontlast te worden. Men kan deze twee behoeften gecombineerd aanpakken door bijkomende tewerkstelling te creëren. Aan de behoefte aan zorg wordt dan immers voldaan terwijl de arbeidsomstandigheden voor de werknemers verbeteren. Met kwalitatief goede arbeid kan men kwalitatief goede zorg bereiken. Ik pleit er dan ook voor om dit bij de begrotingscontrole in het kader van de sociale Maribel aan te kaarten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

La question orale n° 1035 de M. Jean-Jacques Viseur sera jointe à la question orale n° 951 de M. Paul Timmermans.

Questions orales jointes de MM. Paul Timmermans et Jean-Jacques Viseur à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la directive européenne concernant le détachement de travailleurs" (n°s 951 et 1035)

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Paul Timmermans en Jean-Jacques Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de Europese richtlijn met betrekking tot de detachering van werknemers" (nrs. 951 en 1035)

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, madame la ministre, comme on vient de le constater, il y a, dans le dialogue social, un double mouvement contradictoire et simultané. Le premier vise à confirmer les droits sociaux, voire à les affirmer, par exemple dans le débat sur la durée du préavis ou sur le salaire garanti, et un second vise à flexibiliser le marché. Il ne se passe pas une semaine sans qu'une organisation patronale, voire la FEB elle-même, entonne son refrain sur le détachement des travailleurs. Il me semble que, sur le plan institutionnel, il y a deux débats : le premier se situe au sein des partenaires sociaux à propos de l'exécution de l'accord interprofessionnel et concerne la mise à disposition de main-d'oeuvre et le second porte sur la directive européenne qui concerne le détachement de travailleurs.

Mes questions sont donc les suivantes.

A propos de la directive européenne qui devait être applicable au 16 décembre 1999 au plus tard, y a-t-il eu transposition ou bien celle-ci a-t-elle été différée ?

Néanmoins, qu'elle soit différée ou pas, j'imagine que le CNT ou vos services sont déjà sur la balle et qu'il existe un contenu à propos de ces directives; peut-on avoir une idée du contenu concernant le détachement de travailleurs dans les systèmes internationaux ? Je pense que le CNT a remis un avis favorable à propos de l'exécution de l'avis des partenaires sociaux. En outre, votre cabinet semble aller dans la même direction. Quel sens donnez-vous au détachement de main d'oeuvre qui a été proposé à la suite de l'accord interprofessionnel ?

Enfin, y a-t-il un lien entre cette négociation avec les partenaires sociaux, qui concerne votre cabinet, et la directive européenne qui concerne le détachement de travailleurs ?

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Monsieur le président, madame la ministre, tout d'abord, à propos de la mise en conformité du droit belge eu égard à nos obligations européennes, comme M. Timmermans vient de le dire, la directive n'a pas été transposée à la date du 16/12/99. Ma question a trait plus directement au bureau de liaison et aux instances nationales compétentes ayant pour mission de centraliser et de répondre aux demandes d'informations transnationales notamment sur les activités présumées illégales.

Le service de coordination prévu en 93 intégrait dans ses compétences la coopération internationale. Faut-il dès lors prévoir une structure double, comme cela a été annoncé dans votre note sur la lutte contre le travail illégal ?

Par ailleurs, n'est-il pas souhaitable, à travers ce service de coordination, d'élargir la coordination aux services de police, de gendarmerie et au parquet, de lui donner une

Jean-Jacques Viseur

mission d'observatoire, de le désigner comme bureau de liaison visé par la directive européenne et de doter une telle structure d'une personnalité juridique qui ne la rende pas dépendante d'une tutelle unique, mais plutôt multiple, en garantissant la représentation de chaque département fédéral et régional concernés ? Cela m'amène à ma seconde question qui concerne la coordination de la lutte contre le travail au noir.

Dans votre note d'orientation, vous avez annoncé la création d'un comité fédéral de lutte contre le travail illégal assisté par le comité de direction et de coordination.

Je souhaiterais dès lors savoir, d'une part, si ce comité fédéral de lutte contre le travail illégal se trouve en bonne voie de réalisation, et, d'autre part, s'il rentre dans vos intentions de lui reconnaître - à l'instar de nos pays voisins - un statut interministériel, lequel légitimerait son action auprès de tous les acteurs devant contribuer à la lutte contre le travail au noir et plus particulièrement auprès des acteurs fiscaux.

De fait, le service de coordination ayant pour fonction de réorganiser les cellules d'arrondissement, de les informer, de solliciter leur concours pour l'élaboration d'actions à l'échelle nationale, de développer des systèmes d'échange d'informations, de dispenser des formations, d'élaborer des bilans et des statistiques ainsi que de proposer des politiques de lutte contre le travail illégal, ne serait-il dès lors pas souhaitable d'instituer une structure interministérielle qui centraliserait et coordonnerait les éléments nécessaires à cette lutte contre le travail illégal ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, deux questions orales relatives au détachement des travailleurs m'ont déjà été adressées récemment. Je profiterai donc de cette réunion pour apporter la lumière sur cette problématique.

Rappelons tout d'abord que Mme Smet, mon prédécesseur, a transmis, le 11 janvier 1999, au Conseil national du travail un projet de loi transposant cette fameuse directive 96/71 relative au détachement des travailleurs. Le principe résidant au coeur de cette directive peut être résumé en ces termes : toute entreprise établie dans un Etat membre, qui agit en tant que prestataire de services et qui détache des travailleurs à cet effet dans un autre Etat membre, doit respecter un ensemble de règles impératives minimales en vigueur dans ce pays d'accueil - et ce quelle que soit la loi applicable à la relation de travail. Partant, tout l'enjeu consiste à définir ce noyau dur de règles impératives minimales devant être respectées par tous.

Le 17 novembre 1999, le Conseil national du travail a rendu un avis, que j'estime particulièrement insatisfaisant (avis 1290). En effet, ce dernier - loin de s'attacher au

fond du dossier - se borne à renvoyer au Conseil d'Etat. Je pense ne pas avoir besoin de passer par le Conseil national du travail pour m'entendre dire que je devrais aller au Conseil d'Etat !

En outre, la Cour de justice des Communautés européennes s'est prononcée le 23 novembre 1999 dans l'affaire Arreblade-Leloup, à la suite d'un recours introduit par une entreprise française effectuant des services en Belgique - à Huy, plus précisément - au motif qu'elle se voyait imposer la tenue de certains documents administratifs. La Cour de justice des Communautés européennes a accepté ce recours, niant de la sorte que l'obligation faite à cette entreprise française eût pu appartenir au noyau dur des règles devant être respectées par tous.

Ainsi, cet arrêt représente-t-il un élément nouveau, extrêmement important, nous amenant à redéfinir ce noyau dur. Dans ce dessein, j'ai sollicité à nouveau l'avis du CNT. Certes, j'ai conscience du retard que nous accusons dans le cadre de la transposition en droit belge de cette directive européenne. Toutefois, j'estime qu'il importe davantage d'apporter une bonne résolution à ce dossier.

Et je puis également vous faire savoir que cette problématique était portée aujourd'hui même à l'ordre du jour du bureau du Conseil national du travail. Parallèlement, mon administration a été chargée depuis le 13 janvier, notamment en conséquence de l'avis "Arreblade-Leloup", d'opérer d'ores et déjà des améliorations au projet déposé par Mme Smet.

Aussi, dès que je serai en possession des conclusions qui seront formulées par mon administration, ainsi que de l'avis du Conseil national du travail qui ne devrait tarder, je serai alors en mesure d'émettre, quant à cette directive, un projet de loi finalisé.

Deuxième question, celle de M. Viseur. Il est vrai que l'article 4 de la directive nous oblige à créer un bureau de liaison qui sera investi d'une mission de coopération en matière d'information. Cela rejoint un autre dossier pour lequel une note d'orientation a été actée par le gouvernement, dans le cadre de la lutte contre le travail illégal.

Un des points dans ce plan concerne la mise en place d'une nouvelle structure de coordination qui rénove les comités mis en place par le protocole de collaboration conclu le 30 juillet 1993. La principale critique qui était formulée à l'égard des initiatives existantes, et qui est toujours d'actualité, est l'absence de permanence. Dès lors, la nouvelle structure que nous avons proposée, mais qui est toujours en cours de négociation, répond à cette critique puisque la permanence serait assurée à trois niveaux, à savoir le comité fédéral, le comité de direction et de coordination et la cellule d'arrondissement, par des personnes occupées à temps plein à cette mission.

Laurette Onkelinx

Tous les départements intéressés par la lutte contre le travail illégal ainsi que les Régions seront associés au fait d'assurer la meilleure représentativité et présenter ainsi un visage interministériel, intergouvernemental.

J'ai également demandé que l'ensemble des travaux puisse être concrétisé rapidement pour mettre en place des structures au 1er janvier 2001 au maximum, car cela fera l'objet d'un projet de loi et nous aurons donc l'occasion d'en débattre.

Pour en revenir à la question sur la directive européenne, j'estime que le comité de direction et de coordination pourra assumer le rôle de bureau de liaison entre les différentes administrations publiques belges compétentes pour la surveillance des conditions de travail et les employeurs du service public des Etats membres. De par sa mission de coordination, ce service est le mieux placé pour faire suivre les demandes reçues et pour mettre sur pied une information de qualité destinée à toute personne intéressée des autres pays européens.

M. Paul Timmermans (AGALEV-ECOLO) : Merci, madame la ministre, pour la réponse particulièrement claire et pédagogique que vous avez apportée à mes premières questions.

Il reste toutefois une réponse à la dernière question qui était le lien entre cette directive européenne et le débat qui a lieu aujourd'hui sur un thème relativement semblable. Je suis particulièrement attentif à cette problématique de flexibilité car je pense qu'un peu partout, on essaie de distendre les liens du contrat de travail.

Pas plus tard que ce matin, je rencontrais d'ailleurs des délégués syndicaux qui évoquaient la solution qu'une grosse entreprise envisageait pour mettre fin à un problème de pléthore de personnel. On licencie les gens puis on les fait réembaucher par une entreprise intérimaire. Je trouve cela difficile à accepter et j'aimerais donc avoir quelques compléments d'information à ce sujet.

Mme Laurette Onkelinx, ministre : Je vous demande de me pardonner, je n'ai en effet pas répondu à cette dernière question.

En fait, il s'agit de deux problématiques très différentes. Cela n'a rien à voir.

D'un côté, il s'agit d'une entreprise étrangère qui preste des services dans un autre Etat membre de l'Union européenne mais il n'y a pas de mise à disposition de travailleurs d'un employeur vers un autre. La loi de 1987 sur la mise à disposition de travailleurs représente le cadre légal qui circonscrit la possibilité pour un employeur de mettre à disposition d'un autre employeur des travailleurs permanents, pour une durée limitée dans le

temps et pour des tâches bien précises. Cela a fait effectivement l'objet d'une discussion dans le cadre de la concertation sociale puisque les partenaires sociaux ont demandé de revoir les articles 6 et 7 - je crois - de la loi de 1987.

Cela pose différents problèmes, notamment d'interprétation. Nous continuons la discussion sur le sujet mais pour le moment cela n'a pas encore abouti. Mais il est vrai que ce sont deux problèmes différents l'un de l'autre.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Madame la ministre, je me réjouis de l'orientation interministérielle de la structure proposée et j'attends avec impatience le dépôt du projet de loi.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Guy D'haeseleer en mevrouw Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de versoepeling van het schorsingsbeleid van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening" (nrs. 1030 en 1067)

Questions orales jointes de M. Guy D'haeseleer et Mme Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'assouplissement de la politique de l'Office national de l'emploi en matière de suspension" (n°s 1030 et 1067)

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, naar aanleiding van een mondelinge vraag hebben wij enkele weken geleden van u een nota gekregen met enkele voorgestelde wijzigingen aan het sanctiebeleid van de RVA. Dat voorstel moest toen nog op de Ministerraad worden besproken. De minister werd daar echter teruggefloten en men suggereerde haar om de tekst enigszins aan te passen. Mevrouw de minister, wat was het uiteindelijke resultaat van het overleg in de Ministerraad ? Welke concrete sancties worden voortaan voor de diverse overtredingen toegepast ? Volgens persberichten zouden de sancties nu worden ingedeeld in drie groepen, namelijk lichte straffen, zware straffen en een categorie voor herhaalde overtredingen. Welke overtredingen vallen nu eigenlijk in welke categorie ? Volgens de pers heeft de Ministerraad weinig gewijzigd aan de bevoegdheid van de gewestelijke directeurs. Ik had dan ook graag geweten hoe u zult voorkomen dat hieruit scheefftrekkingen voortvloeien in de interpretatie van de vooropgestelde sancties.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wens niet in herhaling te vallen. Ik heb deze vraag veertien dagen geleden

Kathleen van der Hoof

gesteld, op basis van de informatie waarover we toen beschikten. Intussen is het voorstel zoals gezegd gewijzigd. Toch blijft de appreciatiebevoegdheid van de gewestelijke RVA-directeurs bestaan. Ik heb daar toen ook de nodige vragen over gesteld.

Mevrouw de minister, ik wil graag weten welke punten met betrekking tot de reglementering verschillen van die in het originele voorstel. Hoe zal men het toepassen en interpreteren van het reglement door de RVA-directeurs opvolgen? Zal daar maandelijks een statistisch verslag van worden opgesteld? Hoe wordt dit geëvalueerd? Hoe kunt u preventief optreden om te voorkomen dat er scheeftrekkingen optreden tussen de appreciaties van de verschillende directeurs? Zullen zij over een soort handleiding kunnen beschikken om hen te helpen bij de interpretatie?

Mevrouw de minister, engageert u zich om in te grijpen als zou blijken dat er ernstige verschillen zijn?

Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de beoogde hervorming van het stelsel van de sancties werd aan de Ministerraad van 4 februari voorgelegd. De Ministerraad nam akte van de wijzigingen en ging ermee akkoord. De gewijzigde artikelen zullen aan de Raad van State voor advies worden voorgelegd.

Er blijft een onderscheid bestaan tussen de goedaardige bestuurlijke tekortkoming - van één week tot dertien weken -, de lichte fouten - van vier weken tot vijftien weken - en de zware fouten - van vier weken tot tweeënvijftig weken. De aanpassing van het initieel ontwerp betreft de zware fouten, bijvoorbeeld het verlaten of weigeren van een baan. Er werd geen enkele wijziging aangebracht aan de fundamentele begrippen van de reglementering, noch aan de vergoedingsvoorwaarden en evenmin aan de twee nieuw ingevoerde maatregelen, namelijk de waarschuwing en het uitstel.

Deze grensmaatregelen zullen niet toegekend kunnen worden aan de recidivisten. Hiermee worden de werklozen bedoeld die al voorwerp uitmaakten van een beslissing tot uitsluiting in de loop van de twee voorgaande jaren.

De volgende situaties worden als zware fouten beschouwd en kunnen een uitsluiting van 4 tot 52 weken met zich brengen: het verlaten van een geschikte baan, het niet verschijnen bij een werkgever, het niet verschijnen bij de plaatsingsdienst, de weigering van de werkloze om deel te nemen aan het begeleidingsplan, het stopzetten of mislukken van het begeleidingsplan.

Het ontslag om billijke redenen, fout van de werknemer, kan leiden tot een uitsluiting van 4 tot 26 weken. De situaties betreffende onvolledige verklaringen, het nala-

ten van een verklaring of een niet-tijdige verklaring kunnen leiden tot een uitsluiting van 1 tot 13 weken. Voor alle verplichtingen inzake de controlekaart, afstempeling en doorstreepvlak kan de uitsluiting 1 tot 26 weken bedragen.

Voor elk van de hierboven aangehaalde gevallen wordt de duur van de uitsluiting verdubbeld bij recidive.

Comme vous le constatez, la réforme introduit le principe de proportionnalité entre le manquement ou la faute constatés et la sanction prononcée qui je crois faisait cruellement défaut jusqu'à présent. De plus, de nouvelles mesures d'avertissement et de sursis sont mises à disposition du directeur du bureau du chômage qui voit ainsi son rôle revalorisé. Ce fonctionnaire dirigeant le bureau régional occupe un place privilégiée pour apprécier le cas qui lui est soumis, il connaît le dossier du chômeur ainsi que les données régionales. J'ai signalé lors du conseil de ministres que je demanderais à l'ONEM de tenir les statistiques relatives à toutes les sanctions prononcées comme elles existent aujourd'hui. Mais aussi relatives à toutes les mesures nouvelles c'est-à-dire l'avertissement, le sursis partiel et complet, les récidives, article par article et par bureau régional. Un bilan pourra être fait à la fin de l'année 2000 et une vision précise de l'utilisation des différentes mesures pourra être donnée.

J'imagine qu'avec le temps, une jurisprudence relativement stable tant au niveau des directeurs que des tribunaux du travail se dégagera. Néanmoins je reste persuadée qu'une bonne utilisation des nouvelles mesures entraînera quelques différences d'un bureau de chômage à un autre mais sans toutefois révéler les distorsions majeures. Comme vous le voyez, monsieur le président, la philosophie qui était au départ de mes propositions a été acceptée. Dans le cadre des négociations, j'ai fait des ouvertures pour prendre en compte les différences entre les fautes lourdes et des fautes plus légères. Mais pour le reste je suis heureuse que le Conseil des ministres, loin de me rappeler à l'ordre, a accepté de soutenir les propositions que j'avais mises sur la table.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, het was van in het begin de bedoeling - daar was eensgezindheid over in de commissie - dat er momenteel een aantal sancties getroffen worden die niet in verhouding staan tot het gepleegde misdrijf. Het gaat dan vooral over de lichte administratieve fouten.

Ik dacht dat het de bedoeling van de minister was om de sancties van de lichte administratieve fouten aanzienlijk te verlichten. De minister zegt dat de sancties voor onvolledige of te laat afgelegde verklaringen 1 tot 13 weken zullen bedragen. Dit was ook in het verleden al

Guy D'haeseleer

het geval. Dat is dus geen verbetering ten opzichte van vroeger. Het oorspronkelijk opzet om lichte administratieve fouten milder te bestraffen, komt niet echt tot uiting in de voorstellen van mevrouw de minister.

Het is bovendien geen goede zaak dat men de sancties gaat verlichten voor personen die te kwader trouw hebben gehandeld, bijvoorbeeld door het bewust geven van verkeerde inlichtingen met het oog op het verkrijgen van hogere uitkeringen. Het is de plicht van de overheid om ervoor te zorgen dat gemeenschapsgeld - in dit geval werkloosheidsuitkeringen - terecht komt waar het moet terecht komen. Men moet dus het oneigenlijk gebruik van uitkeringen zoveel mogelijk bestrijden. In situaties waar er echt sprake is van kwade trouw zijn de vroegere zware straffen volledig gerechtvaardigd.

Ik stel vast dat de fouten die voortspruiten uit kwade trouw, milder bestraft worden, in tegenstelling tot de lichte administratieve fouten waarvan het sanctiebeleid hetzelfde blijft als vroeger. Naar mijn oordeel wordt hier vanuit de regering een fout signaal gegeven.

In het kader van de actieve welvaartsstaat, waarover zoveel te doen is, was het de bedoeling van de regering om zoveel mogelijk mensen te laten participeren in de samenleving.

De overheid heeft reeds een aantal maatregelen genomen om aan de verzuchtingen van bepaalde categorieën van werklozen tegemoet te komen. Ik denk hier meer bepaald aan het wegwerken van werkloosheidsvallen en het verminderen van sociale bijdragen voor de laagste lonen.

Het past mijns inziens volledig in de filosofie van de actieve welvaartsstaat dat men ook de werklozen te gepasten tijde op hun verplichtingen wijst en aanmaant om effectief deel te nemen aan het productieproces.

De voorzitter : Mijnheer D'haeseleer, u hebt steeds de gelegenheid om een interpellatie te houden en dan kunt u uw mening ook uitgebreid uiteenzetten. Dat is uw goed recht.

De heer Guy D'haeseleer (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik vind dat u vandaag wel heel slecht geplaatst bent om mij daarop terecht te wijzen. Ik constateerde dat u 10 minuten geleden zelf uitvoerig uw betoog hebt gehouden.

De voorzitter : Dit duurde slechts de helft van de tijd die u nodig hebt.

De heer Guy D'haeseleer (Vlaams Blok) : Ik meen dat u het Reglement voor iedereen op dezelfde manier moet toepassen. Ik zal toch proberen het kort te houden.

De minimumstraf voor werkweigering en het verlaten van werk werd van 26 naar 4 weken teruggebracht. Eigenlijk worden de mensen die weigeren deel te nemen aan het productieproces, voor een groot stuk tegemoetgekomen en dus eigenlijk beloond. Men kan zich afvragen of de werkloze die niet al te werkwilbig is eigenlijk nog onder de indruk kan komen van dergelijke straffen.

Ik kom thans bij de ruime bevoegdheden voor de werkloosheidsdirecteurs. In bepaalde gevallen, ik verwijs hier voornamelijk naar werkweigeringen, is het verschil tussen de minimum- en de maximumstraf, 4 tot 52 weken, heel groot, wat ruimte laat voor interpretatie door de directeur.

Ook het systeem voor de waarschuwingen kan leiden tot enkele scheeftrekkingen tussen de verschillende werkloosheidsbureaus en regio's waardoor werklozen op termijn riskeren om op een andere manier te worden behandeld naargelang hun woonplaats.

Ik vrees voor een situatie waarbij er in de ene regio milde en in andere regio zwaardere straffen zullen worden uitgesproken.

De minister zegt een balans te zullen opmaken tegen eind 2000 om te zien wat de toepassing is van de diverse maatregelen in de diverse werkloosheidsbureaus en zij hoopt op een stabiele rechtspraak.

Uit hetgeen ik verneem kan ik niet afleiden dat de minister echt over een aantal middelen beschikt om die stabiele rechtspraak afdwingbaar te maken. Ik denk dat dit in de toekomst noodzakelijk is wil men die scheeftrekkingen tegengaan.

De voorzitter : Mijnheer D'haeseleer, ik wil iedereen duidelijk aan het woord laten en ieders spreekrecht eerbiedigen. Wel proberen wij ons aan de opgelegde spreektijd te houden en uw uiteenzetting geeft duidelijk uw standpunt weer. Een interpellatie ware hiervoor wellicht beter geweest.

Mevrouw Kathleen van der Hooft (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wij zullen zeker waakzaam moeten zijn inzake de toepassing van de reglementering door de RVA-directeurs. Einde 2000 duurt nog wel even en als er problemen rijzen, zou het toch wel noodzakelijk kunnen zijn om vroeger op te treden en eventueel richtlijnen voor te stellen aan de directeurs.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Guy D'haeseleer en Jean-Marc Delizée aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de controles van werklozen door de inspecteurs van de RVA in verband met de gezinstoestand" (nrs. 1031 en 1056)

Questions orales jointes de MM. Guy D'haeseleer et Jean-Marc Delizée à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "les contrôles effectués par les inspecteurs de l'ONEM en ce qui concerne la situation familiale de chômeurs" (n°s 1031 et 1056)

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil voor alle duidelijkheid toch wel even zeggen dat beide vragen oorspronkelijk als interpellatie werden ingediend. Het harde oordeel van de Conferentie van de voorzitters heeft echter anders beslist.

De **voorzitter** : De voorzitter van de Kamer heeft dit blijkbaar beslist.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Inderdaad.

De **voorzitter** : Blijkbaar gebeurde dit in samenspraak met u.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Misschien werd dit met de fractie besproken maar niet met mij.

De **voorzitter** : Het werd in elk geval niet in de Conferentie van de voorzitters beslist.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Ik zal beter opletten in het vervolg.

Mevrouw de minister, de procedure die inspecteurs van de RVA moeten volgen bij thuiscontroles van werklozen werd reeds meermaals gewijzigd. Ook de vorige regering heeft terzake maatregelen genomen die erin bestonden dat de onaangekondigde thuiscontroles werden afgeschaft. Men kon de woning van de werkloze alleen controleren mits voorafgaandelijke toestemming van de werkloze en na een gesprek met de werkloze op het werkloosheidsbureau.

Ik heb in de pers vernomen dat op de Ministerraad werd beslist dit systeem aan te passen. Ik had dan ook graag een antwoord gekregen op de volgende vragen. Naar aanleiding van een vorige interpellatie was afgesproken dat het gewijzigde systeem na verloop van tijd zou worden geëvalueerd. Aangezien u de procedure nu wil wijzigen, ga ik ervan uit dat die evaluatie ondertussen heeft plaatsgevonden. Ik had de conclusies van deze

evaluatie graag gekend. Ik had graag geweten wat het verschil is tussen de nieuwe en de oude procedure. Graag vernam ik of u het mogelijk acht dat met de nieuwe procedure een efficiënt en doeltreffend controlebeleid kan worden gevoerd.

M. Jean-Marc Delizée (PS) : Monsieur le président, je n'avais pas introduit de demande d'interpellation, je me limiterai donc à une question et au temps de parole qui m'est imparti.

Madame la ministre, lors de la précédente session parlementaire, le débat sur les visites domiciliaires a été mené dans cette assemblée et ce dossier a fait l'objet d'un sacré "remue-ménages" si je puis dire, tant au sein du parlement que du gouvernement, dans les groupes politiques ou à d'autres endroits. C'est en tout cas un dossier dans lequel le parlement a pleinement joué son rôle et c'est une bonne chose car cela n'arrive pas si souvent. Les débats actuels montrent parfois les limites de l'action du législateur.

Une loi a finalement été adoptée après beaucoup de discussions, le 7 avril 1999. Cette loi constitue à la fois un accord équilibré entre les positions des uns et des autres mais aussi une avancée importante dans la mesure où des garanties de légalité et de proportionnalité étaient amenées par rapport au contrôle de la situation familiale des chômeurs. L'entretien préalable dans les locaux de l'ONEM devenait la règle générale et les visites au domicile devenaient simplement une exception.

Par rapport à cette loi, une série de questions ont été posées voici quelques semaines pour tenter d'obtenir les chiffres des années 1998 et 1999. Nous sommes effectivement en attente de connaître l'évolution en cette matière. Pour rappel, sur base des derniers chiffres disponibles - ceux de l'année 1997 qui ont été portés à notre connaissance suite à des auditions organisées par notre commission - il découlait que sur plus de 40 000 visites domiciliaires, plus de 90% des déclarations préalables étaient correctes. C'est un élément qu'il faut relever car il n'est pas sans importance.

La presse a fait état d'un nouveau projet de loi et je voudrais intervenir à ce sujet. Tout d'abord, un élément nouveau est apparu et la presse en a fait état : la présence d'une tierce personne lors d'un premier entretien. C'est une revendication que notre groupe politique avait eue lors de la première discussion mais qui n'avait pas été obtenue dans l'accord dit "équilibré" de l'époque. Il nous semblait important que le chômeur puisse être accompagné soit d'un représentant de son syndicat, d'un avocat ou d'une autre personne. Je salue donc cet élément positif.

Jean-Marc Delizée

Je relève aussi la suppression du recours au président du tribunal du travail. On va maintenant faire appel au juge d'instruction pour une visite forcée. Il s'agissait d'un vaste débat à l'époque. Madame la ministre, puis-je savoir ce qui motive ce changement ?

Enfin, une exception est maintenant créée dans le régime du chômage par rapport à d'autres secteurs de la sécurité sociale, dans le cadre du contrôle de la situation. Pour les autres secteurs de la sécurité sociale, la loi de 1972 sur l'inspection du travail est toujours d'application et c'est donc le président du tribunal de police qui est compétent. Madame la ministre, ne serait-il pas opportun d'uniformiser les procédures de contrôle dans les autres secteurs de la sécurité sociale ?

Minister Laurette Onkelinx : Mijnheer de voorzitter, collega's, op de Ministerraad van vrijdag 4 februari 2000 heb ik een voorontwerp van wet ingediend tot wijziging van de wet voor economische expansie van 14 februari 1961 die een procedure bevat die moet worden gevolgd bij het toezicht op de gezinstoestand van werklozen.

De aangebrachte wijzigingen zijn gerechtvaardigd door het gebrek aan evenwicht dat ik heb vastgesteld in de wet van 14 februari 1961, zoals gewijzigd door de wet van 7 april 1999. De beoogde hervorming koppelt de eerbiediging van het fundamentele principe van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer aan de noodzaak controles uit te voeren om na te gaan of de verklaringen van werklozen correct zijn.

De Ministerraad heeft het voorontwerp van wet goedgekeurd. Het werd voor advies aan de Raad van State overgezonden.

Quatre modifications essentielles sont apportées dans ce projet de loi :

1. Il est permis au chômeur, lors de la première audition dans les locaux de l'ONEM, d'être accompagné par un avocat ou par un délégué syndical.

2. La visite domiciliaire forcée est supprimée. Seule subsiste la visite domiciliaire consentie par le chômeur.

3. Par ailleurs, lors de cette visite, le chômeur pourra ici aussi être accompagné d'un avocat ou d'un délégué syndical.

4. La loi contient la possibilité, pour le chômeur, de saisir les médiateurs fédéraux.

Het is belangrijk dat de sociaal verzekerde correcte inlichtingen krijgt en dat hij overeenkomstig daarvan en met kennis van zaken kan instemmen met een huisbe-

zoek of dit kan weigeren. De informatie zal worden verbeterd door de eventuele tussenkomst van een vertegenwoordiger van de werkloze op twee sleutelmomenten van de procedure, namelijk de eerste hoorzitting en het huisbezoek.

L'abrogation de la visite domiciliaire forcée se justifie pour plusieurs raisons, parmi lesquelles je retiens :

1. Le respect de la vie privée qui constitue un des droits fondamentaux du citoyen auquel il ne peut être porté atteinte que dans des cas limités.

2. La visite domiciliaire ne présente d'utilité que dans des cas bien précis. En effet, la visite domiciliaire ne constitue pas une perquisition; dès lors, les contrôleurs de l'ONEM ne peuvent que visiter l'habitation du chômeur et vérifier, par exemple, l'existence de cloisons, de pièces communes, de commodités privatives, etc. Dans la majorité des dossiers, le statut privilégié "chef de famille" ou "isolé" peut être vérifié sans avoir recours à la visite. Maintenir une procédure particulière ne se justifie pas.

3. La saisine du président du tribunal du travail montre que la procédure particulière mise en place n'a pas été adaptée à la procédure civile réglée par le Code judiciaire. En conséquence, la demande de l'ONEM est, la plupart du temps, déclarée irrecevable.

4. La nécessaire égalité de traitement entre les citoyens, qu'ils soient titulaires d'un emploi ou à la recherche de ce dernier.

Pour votre information, sachez que la toute grande majorité des déclarations faites par les chômeurs - cela m'a été fourni par l'ONEM dans le cadre d'un rapport - s'avère correspondre à la réalité. Seule une minorité de déclarations entraîne des doutes qui nécessitent des vérifications.

Enfin, je tiens à rappeler que la loi du 16 novembre 1972 concernant l'inspection du travail contient en son article 4, une procédure particulière qui permet aux inspecteurs sociaux, moyennant autorisation du juge de police, de pénétrer dans les locaux habités pour y constater du travail illégal. Ces dispositions ne peuvent être invoquées que dans cette seule hypothèse. L'utilisation de cet article est-elle satisfaisante ? Je me propose de demander à la commission "universités-administrations-magistrature" qui va être appelée à travailler sur la réforme du droit pénal social, notamment dans le cadre du plan d'action "contrôle du travail illégal", d'examiner l'opportunité de maintenir une telle procédure.

Je suis convaincue qu'il faut veiller à établir une égalité, la plus parfaite possible, entre tous les assurés sociaux. Je crois que la procédure, telle que décrite dans l'avant-projet de loi constitue une excellente source d'inspiration pour d'autres branches de la sécurité sociale, en ce compris l'aide sociale.

Laurette Onkelinx

De cette manière, la critique de la rupture de l'égalité entre les assurés sociaux ou les bénéficiaires de l'aide sociale peut également être rencontrée.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Mevrouw de minister, alhoewel ik het ermee eens ben dat de persoonlijke levenssfeer moet worden gerespecteerd, wens ik te beklemtonen dat een meerderheid van de werklozen te vinden is voor de methodes die werden toegepast voor de door de vorige regering ingevoerde wijzigingen. De werklozen moesten zich niet verplaatsen. De controle gebeurde thuis. De meeste aangiften waren correct ingevuld.

De overheid moet er, mijns inziens, op toezien dat het geld daar terechtkomt waar het nodig is. Het bewust indienen van een foutieve gezinstoestand met de bedoeling een hogere uitkering te ontvangen, is een van de meest voorkomende gevallen van fraude in de werkloosheidsreglementering.

De heer Delizée heeft gezegd dat 90% van de aangiften correct is ingevuld. Alhoewel ik dit niet in twijfel wil trekken, blijft 10% frauderen.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Il existe des doutes dans 10% des cas et des examens complémentaires sont alors entrepris. Je n'ai pas parlé de fraude, qui doit se situer autour des 3%.

De heer **Guy D'haeseleer** (Vlaams Blok) : Onaangekondigde thuiscontroles waren het middel bij uitstek om fraude op te sporen. Deze controles worden afgeschaft. Ik ben er zeker van dat aangekondigde thuiscontroles volkomen nutteloos zijn. Een werkloze die echt te kwader trouw is, moet niet goed snik zijn om bij een aangekondigde thuiscontrole niet al de sporen te laten verdwijnen. In de plaats van werk te maken van een betere en efficiënte controle om het oneigenlijk gebruik van overheidsgeld zoveel mogelijk te beperken, kiest men voor maatregelen die het omgekeerde effect zullen bereiken. Ik ben ervan overtuigd dat dergelijke procedures misbruiken in de hand zullen werken. Dat kan niet de bedoeling van de wetswijziging zijn.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Madame la ministre, n'étant pas partisan du travail obligatoire, je considère que le projet de loi va dans la bonne direction et qu'il constitue effectivement un bon équilibre entre le contrôle et le respect des procédures soucieuses de la dignité humaine.

J'ai deux remarques à formuler. Premièrement, la réponse que vous nous donnez sur la loi de 1972 indique que les visites domiciliaires telles qu'elles ont existé jusqu'à ce qu'une loi ait été adoptée, l'an dernier, étaient illégales et ne correspondaient pas en tout cas à l'application de la loi de 1972. C'est ce que je déduis de votre

réponse. Deuxièmement, sur le fait que le chômeur puisse être accompagné, j'avais tendance à penser qu'on parlait de la personne de son choix. On semble limiter l'accompagnement à un représentant syndical ou à un avocat. Cela pourrait être une personne de la famille ou étrangère à celle-ci. Le projet est-il vraiment limitatif à ce sujet ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : C'est limitatif mais nous aurons l'occasion de discuter de tout cela lorsque le projet de loi sera présenté au parlement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de sociale balans" (nr. 1040)

Question orale de Mme Trees Pieters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "le bilan social" (n° 1040)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, op 18 januari heb ik u gevraagd of er een vereenvoudiging van de sociale balans kan komen, meer specifiek in het kader van vorming en opleiding. Wij zijn de mening toegedaan dat de sociale balans voor de overige elementen een overbodig instrument is, maar wel nuttig kan zijn voor de vorming en de opleiding van de werknemers.

Ik weet dat deze regering de administratieve vereenvoudiging hoog in het vaandel voert. Wanneer dit zal kunnen worden tot stand gebracht zal voor het bedrijfsleven een grote papierberg verdwijnen. U hebt op de commissievergadering van 18 januari aangekondigd in deze zaak een overleg met de NAR en de CRB af te wachten. Zijn de gegevens van de NAR en de CRB al ter beschikking ? Wat vertellen zij u over deze aangelegenheid ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan mijn antwoord van 18 januari 2000 alleen maar bevestigen. Een gemengde commissie die bestaat uit leden van de Nationale Arbeidsraad (NAR) en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) moet een advies uitbrengen over de sociale balans. De minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek en ikzelf hebben de voorzitters van deze instellingen eraan herinnerd dat een verzoek terzake reeds een jaar geleden werd ingediend door de heer Di Rupo. We hebben de voorzitter gevraagd tegen 31 maart 2000 een advies uit te brengen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal de minister op 1 april opnieuw ondervragen en hoop geen aprilvis te zullen ontvangen maar een concrete oplossing voor de problematiek.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, op een schriftelijke vraag van de heer Bonte hebt u geantwoord bereid te zijn in de commissie voor de Sociale Zaken de door de Nationale Bank opgestelde evaluatie inzake de sociale balans te bespreken. Ik zal deze bespreking agenderen zodat de commissie kan vaststellen of er moet worden bijgestuurd.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in de vorige legislatuur heeft de commissie naar aanleiding van het eerste verslag van de Nationale Bank inzake de sociale balans een onderhoud gehad met mevrouw Marcia Dewachter.

De **voorzitter** : Ik zal de werkzaamheden regelen in overleg met de minister en de Nationale Bank.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van de dames Trees Pieters en Kathleen van der Hooft aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe reglementering inzake de veiligheidscoördinatoren in de bouw" (nrs. 1047 en 1068)

Questions orales jointes de Mmes Trees Pieters et Kathleen van der Hooft à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la nouvelle réglementation applicable aux coordinateurs de sécurité dans le secteur de la construction" (n°s 1047 et 1068)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, herhaaldelijk hebben wij in deze commissie vanuit verschillende politieke partijen gewezen op de problemen die het aanduiden van veiligheidscoördinatoren met zich bracht. Ik wil ze nog even opsommen. Het eerste en belangrijkste probleem is het tekort aan opgeleide coördinatoren. Het tweede probleem is dat, zodra twee aannemers aan één project werken, ook als het om kleine werken gaat, het veiligheidsplan en het aanduiden van een veiligheidscoördinator vereist zijn.

Wij hebben ook gewezen op het feit dat voor kleinere werken in gemeenten veiligheidscoördinatoren zouden moeten worden aangesteld. We hebben, op uw voorstel om ook architecten in te schakelen als veiligheidscoördinatoren, gerepliceerd dat de reactie van de architecten was dat zij daarvoor niet opgeleid zijn en dat zij dit werk niet zullen opnemen. De Orde van Architecten heeft

trouwens beroep aangetekend bij de Raad van State tegen het koninklijk besluit van 3 mei 1999 en ingevolge dit beroep heeft de Raad van State het bedoelde koninklijk besluit vernietigd omwille van procedurefouten.

Als antwoord op een mondelinge actuele vraag in plenaire vergadering hebt u gezegd dat u zou werken aan een nieuwe reglementering. Mijn vragen zijn dan ook heel concreet : ten eerste, zult u voor het uitwerken van die nieuwe reglementering en het nieuw koninklijk besluit contact opnemen met de betrokkenen ? Zij zijn duidelijk vragende partij om met u een gesprek te hebben.

Ten tweede, hebt u rekening gehouden met het op dit moment nog altijd ontoereikend aantal coördinatoren op de markt ? Wij weten dat veel mensen zich proberen om te scholen om het label van veiligheidscoördinator te krijgen, maar die zijn nog niet aan het einde van de rit. Zal de opleiding tot veiligheidscoördinator worden aangepast aan de vorming in andere Europese lidstaten ? Zult u de vereenvoudiging voor kleine en eenvoudige bouwplaatsten mogelijk maken, want wij hebben ook gewezen op een bijlage van de Europese richtlijn, die duidelijk bepaalt dat in bepaalde omstandigheden kan worden afgeweken van de voorwaarden voor het aanduiden van een coördinator.

Ten derde, zal er rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van kleine bouwwerken ?

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, gelet op het betoog van mevrouw Pieters zal ik mij beperken tot de vragen.

Het feit dat vorige week in Brussel twee arbeiders op een bouwwerf op jammerlijke wijze zijn omgekomen, wijst op de noodzaak aan veiligheid. Uit studies blijkt dat de voorbije twee maanden tien doden zijn gevallen bij bouwactiviteiten. Minstens één op vijf bouwvakkers zou in zijn loopbaan het slachtoffer worden van een arbeidsongeval. Dit zijn toch wel hoge cijfers. De noodzaak aan een veiligheidscoördinator lijkt mij dan ook bewezen.

Op welke manier zal de minister ervoor zorgen dat er voldoende veiligheidscoördinatoren zijn wiens taken en verantwoordelijkheden duidelijk zijn omschreven ? De vorige koninklijke besluiten bevatten zoveel voorwaarden dat het geheel nagenoeg onwerkbaar was en bovendien niet in overeenstemming met de Europese richtlijn.

Zal de minister deze nieuwe regeling inzake opleidingsvereisten van de veiligheidscoördinatoren schoeien op de leest van de andere Europese lidstaten ? Daar zijn het voornamelijk personen die ervaring hebben op de werf en daarnaast een speciale opleiding inzake veiligheid hebben gevolgd.

Kathleen van der Hoof

Zal er rekening worden gehouden met de specificiteit van de kleine bouwplaatsen met het oog op de toepasbaarheid van de veiligheidscoördinatiereglementering? Op die manier wordt de kostprijs van bepaalde bouwwerken niet nodeloos de hoogte ingejaagd.

Is de minister van plan een afzonderlijke weergave te eisen van de directe en indirecte kosten die voortvloeien uit het veiligheids- en gezondheidsplan?

Minister Laurette Onkelinx : Mijnheer de voorzitter, collega's, het koninklijk besluit van 3 mei 1999 werd vernietigd door de Raad van State met als reden dat de dringende noodzakelijkheid onterecht door minister Miet Smet werd aangevoerd om het advies van de Raad van State niet te moeten inwinnen.

Los van een besluit met dezelfde inhoud als het vorige - dat aan de Raad van State voor dringend advies zal worden bezorgd en dat de voor sommige professionelen in de bouwsector schadelijke juridische leermeester zal opvullen - zal binnen afzienbare tijd een nieuw koninklijk besluit voor advies worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

De inhoud van dat nieuw koninklijk besluit zal ruimschoots rekening houden met de belangrijkste grieven die met betrekking tot het vorige werden geuit door de beroepsmilieus die betrokken zijn bij de coördinatie van de veiligheid op de tijdelijke en mobiele werkplaatsen.

De vragen die werden gesteld vragen om volgende verduidelijkingen. Er worden specifieke opleidingen voor de veiligheidscoördinatoren op de tijdelijke of mobiele werkplaatsen ingevoerd door het nieuw koninklijk besluit. Deze opleiding is verschillend van de bijkomende opleiding voor veiligheid en zal aangepast zijn aan de kenmerken van de nieuwe functie van coördinator. De personen die echter zullen beschikken over de bijkomende opleiding inzake veiligheid en tevens aan de andere voorwaarden voldoen, zullen de functie van veiligheidscoördinator kunnen blijven uitoefenen.

De specifieke opleiding voor veiligheidscoördinator die ingevoerd zal worden, is vergelijkbaar met deze die in andere naburige lidstaten wordt verstrekt.

Deze opleiding, net als het geheel van deze reglementering, kan worden ingeschreven in het kader van het nationaal beleid inzake preventie en bescherming op het werk, zoals goedgekeurd door het geheel van de sociale partners.

Overigens sta ik erop te verduidelijken dat het begrip van onvoldoende aantal coördinatoren mij niet helemaal gegrond lijkt. Een beroepsgroepering heeft inderdaad meer dan 300 personen geteld die nu reeds in aanmerking kunnen komen om de functie van veiligheidscoördinator uit te oefenen op tijdelijke en mobiele werkplaatsen.

Des dispositions particulières seront prises par le nouvel arrêté royal, en vue de rencontrer en pratique les conditions spécifiques de la coordination de la sécurité sur les chantiers de petite dimension et à faible niveau de risque. Cette demande m'a été adressée de manière constante par tous les professionnels que j'ai rencontrés.

Les modalités de contrôle et de maîtrise des coûts de la coordination de la sécurité ont également été envisagées dans le but de pouvoir les identifier clairement parmi les divers coûts d'exécution des chantiers.

Voilà, monsieur le président, le programme pour les semaines à venir.

Mevrouw Trees Pieters (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord waaruit duidelijk blijkt dat een stap verder in de goede richting werd gezet, aangezien bij de wijziging van het koninklijk besluit rekening werd gehouden met de problemen op het terrein.

In eerste instantie wil ik verduidelijken dat wij helemaal gewonnen zijn voor de invoering van veiligheidscoördinatoren. Wij hebben tijdens de vorige legislatuur in deze commissie de wet over het welzijn op het werk goedgekeurd. De veiligheidscoördinatoren waren een onderdeel van die wet, die via koninklijke besluiten verder moest worden uitgewerkt. Wat het principe betreft, hebben wij geen enkel probleem. We wilden wel de moeilijkheden op het terrein signaleren en ervoor zorgen dat er een verbetering kon worden mogelijk gemaakt via het nieuw koninklijk besluit.

Uit uw antwoord leid ik af dat de nieuwe, specifieke opleidingen, die uit het gewijzigd koninklijk besluit zullen voortvloeien, geen weerslag zullen hebben op de lopende opleidingen. De opgeleide veiligheidscoördinatoren zullen hun werk kunnen uitvoeren. Ik ben verheugd dat u uw standpunt hebt afgestemd op de opleidingen in de andere lidstaten. Ik verneem dat u, vanuit de confrontatie met de andere lidstaten, een oplossing hebt gevonden voor de kleinere werken, zodat u ook daar een versoepeling kunt aanbrengen.

Mevrouw de minister, uit uw contacten met de beroepssector leidt u af dat er 300 personen klaar staan om het werk van veiligheidscoördinator op te nemen. Met welke beroepssectoren hebt u contacten gehad?

Mme Laurette Onkelinx, ministre : Les architectes.

Mevrouw Trees Pieters (CVP) : Het zijn die architecten die weigeren om het werk van veiligheidscoördinator op te nemen omdat ze er niet voor zijn opgeleid. Ze kunnen en willen terzake geen verantwoordelijkheid opnemen omdat zij de opleiding niet hebben gehad en omdat het

Trees Pieters

niet tot hun takenpakket behoort. U beweert dat u ze hebt kunnen overreden om toch als veiligheidscoördinator op te treden. Dat is mogelijk, maar ik heb vanuit die beroepsgroep een grote aversie opgevangen.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Il faut faire la différence entre ce que l'on entend parfois théoriquement par les ordres - même si je pense qu'il faut les entendre - et ce qui se passe sur le terrain. Il existe toute une série d'architectes de petits projets qui ne demandent pas mieux que de travailler dans le cadre de la coordination de sécurité.

Ceci dit, il n'y a pas que des architectes mais je ne peux vous énumérer les différentes professions. Je n'ai pas ici les statistiques. Je vous donnerai, si vous le désirez, des informations à ce sujet ultérieurement.

De **voorzitter** : Het is interessant als dit bij het verslag kon worden gevoegd.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Ik dank u voor het geven van een oplossing betreffende de kosten. Ik heb die vraag niet gesteld, maar ze stond wel in mijn schriftelijke vraag. We zullen uitkijken naar de reacties van de markt op het nieuwe koninklijke besluit.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ga even in op wat mevrouw Pieters heeft gezegd. Van mensen die deze cursus volgen, heb ik vernomen dat er ook architecten in deze opleiding zijn ingeschreven. Ik wens u dit ter aanvulling mee te delen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Als die mensen ingeschreven zijn om deze cursus te volgen, dan is dat een goede zaak.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jan Peeters aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de nieuwe uitsluiting van invalide grensarbeiders uit het compensatiefonds van Belgische grensarbeiders in Nederland" (nr. 1051)

Question orale de M. Jan Peeters à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la nouvelle exclusion de travailleurs frontaliers invalides du fonds de compensation de travailleurs frontaliers belges aux Pays-Bas" (n° 1051)

De heer **Jan Peeters** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, sinds enkele jaren bestaat er in ons land een compensatiefonds dat een maandelijks bijpassing geeft aan Belgische grensarbeiders in Nederland. U herinnert zich dat wij tijdens de vorige legislatuur hierover

gediscussieerd hebben. Dit fonds werd in het leven geroepen door een fiscale en sociale wijziging in de Nederlandse wetgeving in 1994. Deze wijziging penali-seerde op een financiële wijze de Belgen die in Nederland werkten.

Dat fonds werkt goed en geeft aan duizenden Belgen in de grensstreek een uitkering. Er moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan om een uitkering te krijgen. De eerste voorwaarde is dat u in Nederland moet werken of gewerkt hebben en dat u vanuit de Nederlandse sociale zekerheid bijvoorbeeld een invaliditeitsuitkering krijgt, wat men daar een WAO-uitkering noemt.

Een tweede voorwaarde is dat u in België woont en belastingplichtig bent.

Een derde voorwaarde, en daarover gaat het hier, is dat u onderworpen bent aan de Nederlandse sociale zekerheid, de Nederlandse volksverzekeringen. Deze bepalingen zijn opgenomen in het koninklijk besluit van juni 1999 dat de uitkeringen in het Belgisch compensatiefonds regelt. Tot daar is alles in orde.

Er zijn dus ongeveer 4000 Belgen die in Nederland een WAO-uitkering krijgen en in België wonen en de voorbije jaren een uitkering uit het Belgisch compensatiefonds kregen. Volgens de begroting van 2000 krijgen zij die uitkering ook nu nog.

Sinds 1 januari heeft de Nederlandse regering opnieuw haar sociale wetgeving veranderd. Het komt erop neer dat Nederlandse WAO-invaliden die niet in Nederland wonen, uitgesloten worden uit de Nederlandse volksverzekeringen. Zij vallen daardoor per analogie ook in de Belgische wetgeving buiten de derde voorwaarde die ik heb opgesomd. Zij vallen dus niet alleen in Nederland buiten de volksverzekeringen, maar zij spelen ook in België hun compensatie-uitkering kwijt.

Dit was nooit de bedoeling van deze wetgever en het was ook niet voorzien in de begroting. Wij hebben begroot dat deze mensen verder een uitkering zouden krijgen. Er zouden dus ongeveer 4000 mensen deze uitkering verliezen.

Mijn vraag is zeer concreet. Klopt dit ? Kunnen wij een oplossing geven om deze mensen verder een uitkering toe te kennen door bijvoorbeeld de derde voorwaarde - onderworpen zijn aan de Nederlandse volksverzekeringen - te veranderen in een voorwaarde dat men aan minstens een van de Nederlandse volksverzekeringen moet onderworpen zijn. Immers, voor bepaalde takken in de sociale zekerheid - de algemene wet bijzondere

Trees Pieters

ziektekosten - moet men onderworpen blijven. Heeft de minister de intentie om voor de Belgische invaliden de compensatieregeling te laten voortbestaan en het koninklijk besluit van 9 juni 1999 te wijzigen ?

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, il s'agit d'un problème très difficile.

Je voudrais, comme l'a fait M. Peeters, resituer le problème.

En matière de législation fiscale, les travailleurs frontaliers tombent sous la législation du pays où ils sont domiciliés alors qu'ils sont assujettis à la sécurité sociale du pays où ils travaillent.

Il y a quelques années, le gouvernement des Pays-Bas a mis en chantier une réforme importante. Les impôts étaient diminués, ce qui était compensé par une contribution plus élevée à la sécurité sociale.

Alors que le revenu net des travailleurs néerlandais restait à peu près invariable, ce n'était pas le cas pour les travailleurs qui habitent en Belgique mais qui travaillent aux Pays-Bas. En effet, ces derniers ont vu leur revenu net diminuer à cause des cotisations sociales plus élevées alors que pour eux, il n'y avait pas de correction fiscale puisqu'ils paient leurs impôts en Belgique.

Sous le gouvernement précédent, cette situation a donné lieu à l'introduction d'une compensation de la part de la sécurité sociale belge pour cette perte de revenu.

L'arrêté royal du 9 juin 1999 définit les conditions pour le bénéfice de cette compensation. Il doit s'agir d'un travailleur domicilié dans la région frontalière qui est contribuable en Belgique et qui doit payer des primes pour les assurances populaires aux Pays-Bas.

Cette prime de compensation n'est pas seulement allouée aux personnes effectivement au travail mais également à celles qui bénéficient d'une allocation de maladie ou d'invalidité aux Pays-Bas.

Monsieur Peeters a indiqué qu'un nouveau problème se pose actuellement. Le gouvernement néerlandais aurait notamment décidé d'exclure des assurances populaires toutes les personnes non actives parmi lesquelles les travailleurs en incapacité de travail ou invalides.

J'ai contacté le ministère néerlandais des Affaires sociales et de l'Emploi. Ses services m'ont confirmé l'exclusion du domaine d'application de tous les travailleurs habitant en dehors des Pays-Bas.

Cette mesure, que je déplore d'un point de vue européen, aurait été inspirée par des considérations budgétaires.

Le résultat de cette modification est, en effet, que, sur la base de l'arrêté royal actuellement en vigueur, les travailleurs frontaliers belges perdraient l'indemnité compensatoire belge. Il est évident que ceci n'est pas l'objectif poursuivi. Cet arrêté royal prévoit explicitement que les bénéficiaires de cette indemnisation sont les travailleurs en incapacité de travail. C'est pourquoi j'ai chargé mon administration d'élaborer une solution juridique le plus rapidement possible. J'espère vous informer, dans quelque temps, du suivi que j'aurai donné aux informations qui viennent de me parvenir des Pays-Bas.

De heer **Jan Peeters** (SP) : Mevrouw de minister, ten eerste, ik dank u voor uw positieve intentie om dit te willen remediëren. Inderdaad, een technische correctie is hier vereist en ik ben blij dat u deze snel wilt uitvoeren.

Ten tweede, ik betreur samen met u de houding van de Nederlandse overheid die nu al een aantal jaren aan een stuk om de haverklap reglementeringen wijzigt die de grensarbeiders treffen. Ondanks het feit dat er op Europees niveau al herhaaldelijk over werd gediscussieerd, is het een onsportieve en on-Europese houding van de Nederlandse overheid. Het zou niet slecht zijn met de Europese Raad voor de Sociale Zaken met de vuist op tafel te slaan om dat probleem aan te kaarten.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Madame la ministre, je n'ai pas de réplique à faire sur la question en débat, mais plutôt sur l'ordre des travaux, une réflexion qui se veut somme toute plus générale.

Sous la précédente législature, on a parlé à plusieurs reprises du dossier des travailleurs frontaliers. Avec les ministres concernés, on avait mis en exergue les problèmes qui se posent pour ces travailleurs et les différentes situations qui se présentent. C'est un dossier extrêmement complexe en matière de sécurité sociale et de fiscalité. Il convient de faire le point sur l'ensemble des situations et de voir aussi, sur le plan européen, quelles initiatives peuvent être prises pour harmoniser les choses, parce que j'ai le sentiment que dans ce problème, on en vient toujours à évoquer des situations particulières, mais on n'a jamais de vue globale de l'ensemble des problèmes. Il faut, plutôt que de répondre à des demandes au cas par cas, programmer nos travaux et traiter les dossiers dans leur globalité. Cela pourrait peut-être faire l'objet d'un groupe de travail informel avec les départements concernés. Des problèmes se posent dans d'autres situations avec d'autres frontières et d'autres pays en fonction d'accords bilatéraux ou autres. C'est donc un chantier qu'il me paraît utile d'entamer, évidemment quand cela sera possible vu les autres dossiers à traiter.

De **voorzitter** : Mevrouw de minister, ik hoop dat u ook over dit idee wilt nadenken en de mogelijkheid wilt bestuderen om de administratie op dat vlak te systematiseren. Wij kunnen dan de bespreking terzake in deze commissie agenderen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De mondelinge vraag nr. 1069 van de heer Filip Anthuenis gaat niet door.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.45 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 17.45 heures.*
